

**Maendelijks musikaels tydverdrijf, bestaende in nieuwe
Hollandsche Canzonetten, of Zang-liederen op d'Italiaensche
trant in 't musiek gebragt : met een basso continuo, meede
zeer bekwaem om op de clave-cimbael, viool, dwars-fluit,
hoböe en andere instrumenten gespeelt te worden**

<https://hdl.handle.net/1874/36348>

ARTIFICI
MINISTRIA
E
VIA
RIS
Q
ENGBERL
JURJEN
DVIJTER
VRIENSZON

lee
fr

1

M A E N D E L Y K S
Musikaels Tydveroryf;
Bestaende

in
Nieuwe Hollandsche Canzonetten
f
Zang-Liederen.

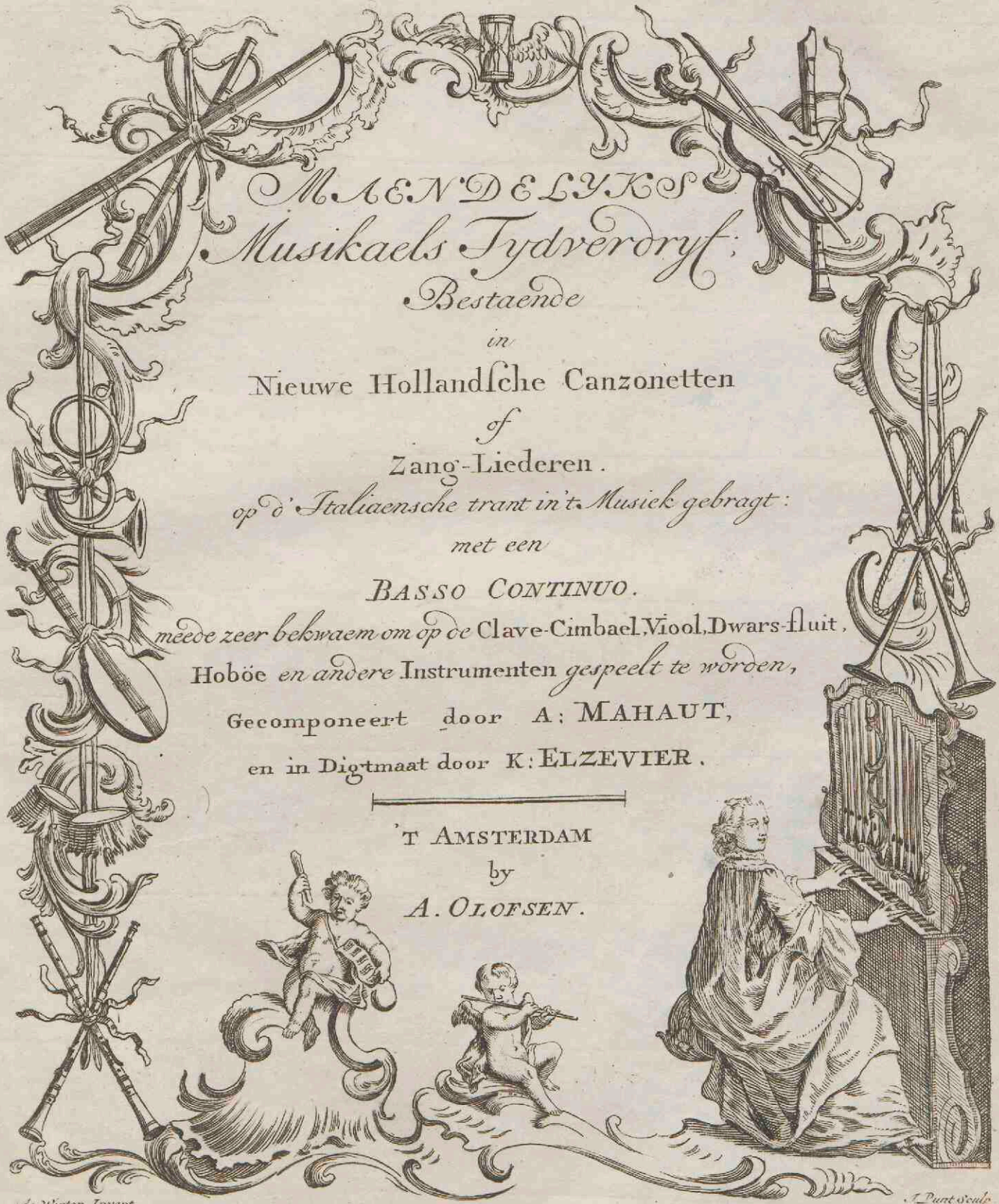
op 'o' Italiaensche trant in 't Musiek gebragt:
met een

BASSO CONTINUO.

meede zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,
Hoboe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponeert door A: MAHAUT,
en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

— — — — —
'T AMSTERDAM
by
A. OLOFSEN.

de Winter Invent.

A. Dant Sculpt.

MAENDELYKS Musikaals Tydveroryf.

voor de Maendt

OCTOBER

eerste

Stuckje.

Inleiding.

Nu Poë-zy met Maetzang paert. Door kon-stige uitge-voer-de stukken. Voelt

Moderato.

zich het Zangziek Hart verrukken. Dat op -- dien galm ten He -- mel vaert.

Nu moet elk een met dankbre klanken. De Po -- ë-zy en Maetzang danken. Zingt,

zingt nu Nimsjes, zoo beklif, Het Mu-si-ka-le Tyd-veroryf.

Minne-klacht.

Ik Lag op een Morgenstond, verrukt door teedre Minne lusten, In den schoot te

Adagio.

rus --- ten Van myne Ro zmond, Met my, door een en 't zelve vuur ge-

wond. Zy sprak myn tweede Ziel! Gy zyt het di my kost be - hagen. De beek moet

haren loop --- vertragen, Zoo 'k u verlaet, wiens Liefde my beviel.

2

ô Beekje zend nu niet
Uw heldre Golfjes naer beneden;
Want zy brak haer eeden,
Dewyl zy my verliet,
En sints haer Min aen wusten Damon biedt:
Stroom nu vry over 't Land;
Tracht vry myn lage hut te slopen,
Daer is voor my geen vreugd te hopen;
Ik Derf haer, waer aen ik had myn hart verpand.

3

Men mag zelf by de Goôn
Niet om die trouweloosheid klagen,
Die kan hun behagen;
Jupyn roept van zyn 'thron:
Meineedigheid staet aende Minnaers schoon:
Helaes wat raed voor my!
Maer wyl de Goôn die eên niet straffen,
Zal ik my zelve wraek verschaffen,
Ik pleeg alom ook die bedriegery.

Drink-lied.

3

Spaert meisjes vry, Al uwe toover-lonkjes, Ik schuw altyd die

Vivace.

vonkjes 'k Haet de Slaver-ny; Cen ander, moog uw vlam-men

blusschen; 'k Zal my wel wachten u, te kusschen; Die

uit eendroog bed op wilstaen, moet met geen kolen omme gaen.

2

'k Heb eens bemind;
 't Was een bekoorlyk Meisje,
 Zeer malsch en zacht van Vleisje;
 Maer ik was verblind: ::
 Waer ik my keerde, of henen wende,
 't Was zuchten, duchten zonder ende;
 'k Liep als een Zotskap door de Stad,
 Die zyn verstand verloren had.

3

Maer nu ter tyd,
 Geef ik om Leonoortje,
 Hoe schoon zy is, geen Oortje,
 'k Ben die Zotheid kwyt: ::
 'k Wil om geen meid myn vreugd verliezen;
 Ik zal voortaan den Wyn verkiezen;
 Want is men van het drinken moe,
 Men slaept gerust tot 's morgens toe.

De Slapende Nimf.

Wilt ó Windjes! Zachtjes blazen. Roer geen Blaedjes, groen Geboomt: Loopend

Gratioso.

Beekje wil niet razen, Waer gy langs uw Oe-ver stroomt: Klo-ris, 't voorwerp

van myn lusten, Ligt hier in het groen te rusten; Ik ben in haer schoon ver-

wart: Zy sluit de Oogen Vol — vermo gen'k'odnu minder my ne smart.

2

Slaep myn Schoone, boet uw lusten;
 Slaep, verwindster van 't gemoed,
 Zoo lang uw Schoone Oogjes rusten,
 Stichten zy geen' nieuwen gloed:
 Slaep, uw Minnaer blyft hier waken,
 Dien gy in uw Min doet blaken,
 Hy draegt zorg dat niets u deert;
 Sluit slechts de Oogen,
 Wiens vermogen,
 Als gy waekt, myn smert vermeert.

Herderszang aen Fillis.

5

Als de gouden Zon haer stralen, In den vroegen morgenstond, Op de

Andante.

Velden neer laet dalen, Voerd zy Ro-zen in den mond; Wyl het

le-ven wekkend Zuiden, Al de bloemen en de kruiden, Nieuwen glans en

luister biedt: En de Dieren, vrolyk zwieren, Jezus groeten met een Liedt.

2

Fillis, bloem der Herderinnen,
 Die ik myne Min kwam biën,
 En die ik eeuwig zal beminnen;
 Gaen wy deze schoonheid zien:
 'k Zal uw Schapen helpen weiden;
 'k Zal die by de mynen leiden;
 'k Zeg u dan, die my behaegt:
 Hoe de Zonnen,
 My verwonnen,
 Die gy in uw voorhoofd draegt.

a

De Onstandvastige Minnares.

Vaert wel, ô Beemden en Valeijen! Vaer eeuwig wel, ô koele Bron! k'zal hier nooit

Adagio.

meer myn Schapen weijen, By t'ryzen van de Mor-genzon. By

t'ry-zen van de mor- - - genzon. Ik ben in myne hoop be-

drogen; k'vond my door dart'le Klori - meen, Die k'teer be - min -

-de, eilaes! be - drogen, Toen ik het laetst by haer - ver =

scheen. Toen ik het laetst by haer - - - verscheen.

Aen Fillis.

7

Fillis neen dat raedt gy niet, Dat 'k al -

Poco Allegro.

leen voor u zou le - ven; k Heb'er meer myn hart ge -

ge - ven, k Heb'er meer in myn gebiedt: t Ver -

mogen Der Oogen, Is'er meer dan u ver -

gond; 'k Be - min u, 'k Be - zin u; Maer 'k Be -

min ook Roze - mond.

Vischers Minnezang.

O Schoone Galathee, Wat doet gyaende Zee. Met u we darte Schapen? Waer-
Moderato.

om verlaet gy 't land, Waer klaver is te, raepen, Voor 't doren zandig Strand? Komt

gy ook herwaerd heen met vlugge, voetjes treen, Om 't wollig Vee te was-schen: O

neen! dat kanniet zyn; Gy koost dan verssche plas-sen, Van hel-der Kristallyn.

Of wacht gy by 't getier
Der Zee, uw Minnaer hier?
Hebt gy hem hier bescheiden?
Uw Dafnis spot met u;
Korin kon hem verleiden;
Hy 's voor uw Liefde schuw:
Die Schoone die my haet,
En my om hem verlaet,
Weet ik, kan hem bekoren:
k. Min u, ô Galathee!
Wil myne Min verhooren;
Haet Dafnis, k haet haer mee.

Kusje.

9

Vroly-kellurtjes, Diek zoo duurtjes u, myn En-ge-lin betael!

Allegro

Ro-ze-mondsteckaende vuurtjes, k Bid volvoer myn Ze-geprael:

Voed myn lus-jes, Door uw Kus-jes, Vrolyk meisje, k bid, houd aen;

Roze mond, wacht niet tot flusjes, k eisch terstond te zyn voldaan.

²
t Groen der Boomen,
Aen dees Stroomen.

Maekt, dat niemand ons bespiedt;
Wil toch haestig herwaerd komen;
Nimf, weerhoud uw voetjes niet:
k Zal de tijjes,
Van uw Lipjes,
Zachter drukken dan voorheen;
Rozemond, dat zyn de Klipjes,
Waer ik Schipbreuk heb geleen.

Drink-lied .

Wie heeft ooit grooter gek gezien, Dan Mahomet? Die in zyn Wet, Dees

Allegro.

Tranenging verbiën! Ha! ha! had hy ooit Wyn gesmaekt, Hy

had zoo meenig fles gekraekt, En wis een an-dre Wet gemaakt; En

y-der Musul-man, Ge-schat op daegs een kan .

2

Maer wat raekt ons dien Arabier?
 Laet ons een Fles,
 Al was't er Zes,
 Uitpooyen met plaizier:
 Ha! ha! dees Wyn die is zoo goed!
 Hy is zoo Lekker! en zoo Zoet!
 Elk glaesje geeft ons nieuwen moed,
 En bluscht de fakkel uit,
 Van Venus blinden quit.

3

Komt blyde bazen schenkt eens in;
 Daer is in't Vat
 Nog meerder nat;
 Dit is nog maer een begin:
 Ha! ha! drinkt uit, wy scheiden niet;
 Er't oog voor twee, vier kaerssen ziet;
 Zoo doen wy't geen de vreugd gebiedt:
 Wel aen des Jonge hael
 My aenstonds een Bokael.

Boere Vryagie.

11

Myn Liefste Klaertje Kry-nen Waer drempel zal het h'een? Zal

Allegro.

ik dus moeten kwynen Veel weeken achter een? Neen

dat zult gy niet ra-den. Ik liet my al zoog lief Op

ee-nen rooster braden; Verstaet gy't murwe dief?

²
Ik voel thans alle dagen,
Een kieuwling door myn Lyf;
Ik kan't niet meer verdragen;
Ei Klaertje word myn Wyf;
Myn vierentwintig Hennen,
Die hebben eenen Haen;
Moet gy dan niet bekennen,
Dat't u zal beter gaen?

³
Ei Klaer laet u bewegen,
Ik zal een pot oud Bier,
(Ei spreek my toch niet tegen)
Gaen zetten in het vier;
Dan zullen wy eens klinken,
Kom lieve morwe guit;
Kom laten wy dan drinken,
Ga mee, en wees myn Bruid.

Waer heen myn Ziel, waer heen? Daer is op aerde geen stand .

Adagio .

vastigheid te vin-den; Wyl Klo-ris my vergeet, Klaeg

ik, vergeefs de Winden, Myn bitter har-te leed: 0

Min! is dit uw Zoet? 0 neen! tis en-keel roet; Wat

valt myn lot my lastig; Dat my vaek heeft ge-vleid! Niets

is op aerd Standvastig, Dan de Onstandvas-tig-heid .

M A E N D E L Y K S
Musikaels Tydveroryf,
Bestaende

in
Nieuwe Hollandsche Canzonetten
of
Zang-Liedereren.

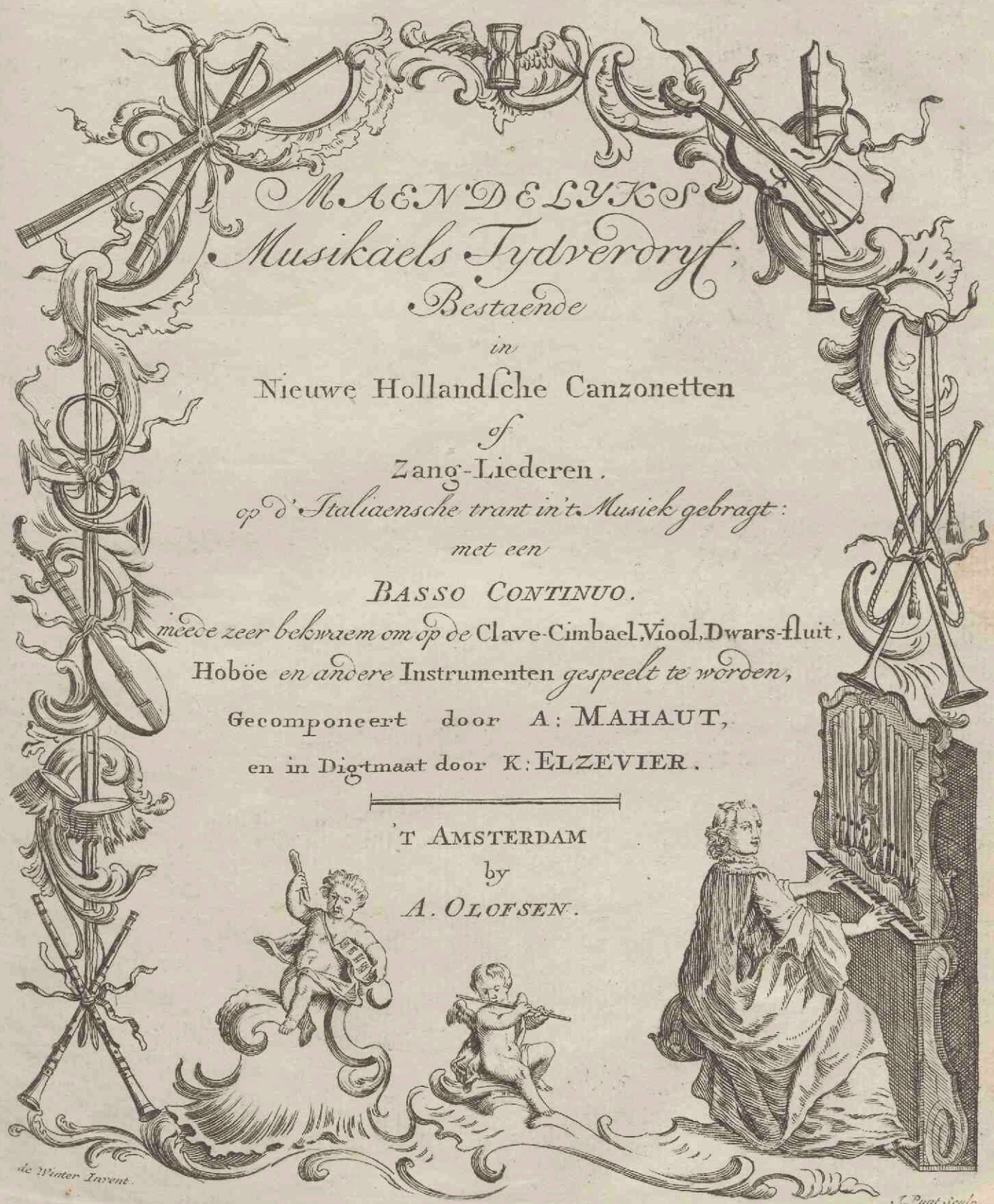
op d' Italiaensche trant in't Musiek gebragt:
met een

BASSO CONTINUO.

meede zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,
Hoböe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponeert door A: MAHAUT,
en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

T AMSTERDAM
by
A. OLOFSEN.

de Winter Invent.

A. Pont Sculp.

MAENDELYKS Musikaals Tydveronyf

voor de Maendt

NOVEMBER

tweede

Stuckje.

Aen de Winden.

Vliegt heen, O snel gewiekte Winden, Gaet myne Schoone vinden; Vliegt

Allegro.

heen O winden naer myn Klo - ri - meen. Zegt: Schoone! Damon zal u

wachten. Hy uit in 't Bosch verlief - de klagten. Hy kwynt van

Lief - de, Klo - ri - meen! Vliegt haestig Winden vliegt toch heen.

De Min is niet te ontvluchten.

Wat loopt ge, ó Herde - rin, De Bosschen uit en in? 'k Be - gin voor u te

Allegro.

duchten Tracht gy de Min te ontvluchten? Zoo zyt gy dwaes van zin. Zyn

schichten, Verplichten Zelf den Blickzemvooge Ju - pyn. Hy, wil my ge -

looven, Komt alles te boven. Gy moet zyn Slavinne zyn.

2

De Straeltjes van uw oog,
 Zyn Pyltjes op zyn' boog;
 Gy zelf, zoo schoon geschapen,
 Gaest hem Geweer en Wapen,
 Waer door hy u bedroog.
 Het Vluchten,
 Het Zuchten
 Dat gy doet, geeft u geen rust.
 Men moet eens beminnen:
 Des laet u verwinnen,
 Myne Min is u bewust.

Aen Kloris .

3

Kloris zal ik aen myn hoopen, Nimmermeer het eyn de zien? Zal ik

Moderato.

nog al lan-ger loo-pen, Eer gy my uw hand zult biên? Zeker,

't zal my haest ver-velen, Nu zoo ee-nen langen tyd, Nog niet

in uw hart te dee-len. Waerlyk gy raekt my haest kwyt.

2

't Zyn bykans nu al twee Jaren,
 Dat ik hoorde uit uwen mond:
 Fillis zal met Damon paren.
 't Jaer is nu al weer haest rond.
 Wil ik u nu myn gedachten
 Eensjes zeggen, daer ze op staen?
 'k Wil niet, als tot morgen wachten,
 Of 'k zal by een ander gaen.

b

Triomf der Deugd.

5

De deugd is o-ver al be-mind, Aen wel-ken oord zy

Poco allegro.

zich be-vindt. Zy hoeft geen Schild of Harnas-

plaet, Dewyl zy al-tyd ze-ker gaet.

2

3

Al treedt zy in een Addersnest,	Of schoon de dolle laster woedt,
Haer blanke voet wordt niet gekwest.	Zy toont altydt haer blank gemoed.
Geen bleeke vrees ontrust haer Ziel,	Zy blinkt altydt gelyk de Zon,
Al was 't dat zelf de Hemel viel.	Als die verryst uit de Oosterbron.

4

Een rei van woënde Monsters zwicht
 Voor't lonken van haer schoon gezicht:
 Schoon al't geschapen neigt ten val,
 De oprechte Deugd braveert het al.

6

Raed aen Klorimeen .

Aen ee-ne Beek zat Klori-meen Haer blonde lok-ken op te

Adagio.

Cie-ren Met Rozen en met Vi-o -- lie-ren, Toen Da-mon

aen haer zy verscheen. Werp weg die Bloe - men riep hy

uit; O Schoone die myn hart vry. buit, Waer vind men lieffe-ly-ker

Rozen, Dan die op u - we Koontjes blozen? want uw na-

tuur-lykschoon verwint, Al wat men op de Velden vindt.

Herders-zang.

Toen Klo-ri-meen, Op aer^overscheen, Gaf Venus, die neder kwam

Moderato.

da-len, En't meisjemet gonst wube-stralen, Aen haer be-val-lig-

heên, Waer door-ze wordt door y--der aengebeên, De

Starren verçieren den He--mel trans; De Ro-zen ver-

çieren, een bloemen krans; Maer't Meisjedat steeds my-ne Vryheit ver-

kracht, Is hooger dan Starren en Ro--zen ge-acht.

Minne-zang.

Hoor dentoonder Nâch - te-galen, Nu eens ry - zen dan - eens da - len!

Andante.

Niets verwint de schelle keel, Van de klei - ne Filo - meel.

Al de Boomen krygen Oo - ren, Als zy haer gezang doet hooren; Al de

Bloemen al de Blaên, Ziet men zelf verwonderd staen.

2

Ô hoe lieflyk zwelt haer kropje!
 Hoe verheftze 't moedig kopje,
 Als zy zingt op eenen tak,
 Overdekt door 't blaedrig dak!
 Als de galm komt luchtwaerts stygen,
 Doet zy al de Vogels zwygen.
 Zy verwint al 't pluim gediert,
 Dat door dichte telgjes zwiert.

3

Doch schoon zy met hare toonen,
 Yder kan naer buiten troonen:
 Myn beminde Klorimeen,
 Kan met haer in't Strydperk treên.
 Ja zy gaet haer ver te boven:
 Zy kan haren luister dooven,
 Sints zy sprak met blyden zin:
 Damon is het dien ik min.

Herderinne zang.

9

Hoe ge-lukkig is het Vee, Dat men steeds ziet vro-lyk

Allegro.

tieren, Feugels aen zyn driften vieren, Nooit bevreesd voor angstig wee!

t Wyffe voelt het vier der Liefde't Klaeghet Mannetje haer leed, Dat zoo

felhaerborst doorgriefde, Als de Lent' te voorschyn treedt.

²
 t Vee volgt enkel zyn Natuur,
 Zonder ooit verwyte te vreezen.
 t Vee kan dus gelukkig wezen.
 t Bluscht naer wil het minne vuur.
 k Moet, ô Vee! uw' staet benyden;
 Want een jonge Herderin,
 Moet ontelbre kwalen lyden,
 Van den blinden God der Min.

³
 Schoon een Meisje Liefde voedt;
 Kan een Minnaer heur behagen;
 Ach! zy mag het leed niet klagen;
 Dat zy naeuw verbergen moet.
 Eene Maegd moet haer gepeinzen,
 (Schoon zy door het Vuur verdwynt)
 Steeds verbergen en ontveinzen,
 Als een Minnaer om haer kwynt.

Genoechlyk buiten leven.

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of two sharps (F# and C#). It consists of three systems of staves. The first system includes the tempo marking 'Andante.' and the lyrics: 'k Weet geen kwelling dan de Liefde, Die ons bui-ten'. The second system continues with: 't hart door-griefde. Welk een blydschap geeft het'. The third system concludes with: 'veld, Daer geen Staetzucht ons be - knelt.' The score features various musical ornaments such as trills (t), triplets (3), and sixteenth-note runs. Fingering numbers (1-5) are indicated below the notes. The piece ends with a double bar line and repeat dots.

2
 Niemand smoort daer zyn gepeinzen.
 Niemand weet zyn doen te ontveinzen.
 Met de Nimfjes, hand aen hand,
 Dans ik vrolyk door het Land.

3
 'k Hul my met een Kroon van Rozen,
 Die als Venus Kaakjes blozen.
 't Meisje, vroolyk aen den dans,
 Wisfelt met my krans om krans.

4
 't Steedsche Meisje, Slaefs geboren,
 Mag geen Minnaers klagten hooren.
 Stee lui zyn in Slaverny.
 Buiten is elk vrank en vry.

5
 Steden! 'k wil u graeg verliezen,
 'k Zal het buiten leven kiezen.
 Juffers gy kwynt om een leed,
 Daer men buiten niet van weet.

Aen een Oude Best.

11.

Geen mensch komt Rood oog lief-de bie-den: Elk tracht haer als

Allegro.

de pest te ontvrie-den. Geen mensch die haer zyn Oo - ren

leent. Dat is de re - den dat zy weent.

2

Haer acties zullen nimmer ryzen.
Die Kikkers at voor Veld-patryzen.
Die had gewis een slechte smaek;
Dat zy dan vry in liefde blaek'.

4

Dien't lust om Martelaer te sterven,
Zult gy licht tot een Minnaer erven.
Het was een zeer onnoosle bloed,
Die u zou nemen om uw goed.

3

Gy zult geen Jongeling vervoeren.
Al ciert gy u met paerel snoeren.
Schik u al vry wat jeugdig op;
Elk walgt van u o gryze pop.

5

Doch wilt gy liefde zyn gedragen?
'k Weet raed, zoo gy de reis wilt wagen.
Ga henen Besje, naer Japan,
Daer bidt men zelf den Drommel an.

6

De Klagende Nimf.

O Rampspoed al te streng en wreed, Ach! Doris heeft Klimeen ver-

Adagio.

ge-ten! Ach Doris! Ach verbreekt zyn eed. Vreest gy geen worm vanit bang ge-

weten? O Bronaer van myn droevig leed. He-laes! ik

ben getroost te sterven. Nuik dienschoonen knaep moet derven, Waer

zal't met my rampzaelge heen? Ontrouwheid, kost gy woonplaets vinden Inthart van

myn zoo teer beminden? Ach Doris! haet gy uw Klimeen.